

Motion till riksdagen

1987/88:Sf214

av Bo Hammar och Alexander Chrisopoulos (vpk)
om lägsta gräns för inbetalning av sociala avgifter

Frilansande skådespelare, artister, musiker och andra kulturarbetare lever ofta under svåra materiella förhållanden. Deras trygghet underminerades ytterligare genom bestämmelsen från 1985 att arbetsgivare endast skall betala in sociala avgifter om utbetald ersättning överstiger 1 000 kr. Denna bestämmelse utnyttjas mycket ofta inte bara av kommersiella arbetsgivare utan även av kommuner och landsting, som ställer som villkor för ett engagemangstillfälle att gaget för den enskilde arbetstagaren hålls under 1 000 kr. Detta förhållande försvagar kulturarbetarnas sociala trygghet. Även skådespelare och musiker blir som bekant gamla och är då beroende av sina ATP-poäng som i sin tur bygger på arbetsgivarnas inbetalda belopp.

Fackliga organisationer såsom Teaterförbundet (TCO) och Svenska Musikerförbundet (LO) har förgäves vid en rad uppvaktningar bl.a. hos ansvariga statsråd krävt att den tidigare rådande bestämmelsen om att den undre gränsen skall vara 500 kr. återinförs.

Möjligheterna för musiker, skådespelare, sångare och scenartister att få institutionsanställning är begränsade. För att värna om mångfald och kvalitet inom kultursektorn är det viktigt att goda förhållanden skapas för frilansande kulturarbetare. Ett litet steg i den riktningen vore hårdare regler då det gäller arbetsgivares skyldighet att stå för sociala avgifter.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda föreslås

att riksdagen beslutar att arbetsgivare skall ha skyldighet att betala sociala avgifter för arbetstagare om inkomsten överstiger 500 kr.

Stockholm den 19 januari 1988

Bo Hammar (vpk)

Alexander Chrisopoulos (vpk)